

Till Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen

Synpunkter på remissen "Gemensamma riktlinjer för handläggning av artskyddsärenden i skogsbruket. Januari 2016."

De riktlinjer som presenteras i aktuell remiss utgår från att det finns kunskap om eller att det finns tydlig indikation på att det finns en fridlyst art inom området (eller i dess närhet) som är föremål för en skogsvårdsåtgärd. Skall dagens skogsbruk kunna vara en del av de av riksdagen uppsatta miljömålen i vårt gemensamma ansvar för och vårt arbete med bevarandet av den biologiska mångfalden, där tillämpningen av artskyddsförordningen är ett viktigt instrument, måste den absolut svagaste länken i sammanhanget stärkas väsentligt. Den svaga länken är just kunskap om artförekomster och kompetens vid identifiering av livsmiljöer. Med detta i minnet skall vi komma ihåg att bevisbördan när det gäller påverkan på fridlysta arter vid en skogsbruksåtgärd ligger hos verksamhetsutövaren.

Tillsynsmyndigheten, Skogsstyrelsen, skall bedöma om verksamhetsutövaren uppfyller de allmänna hänsynsreglerna i MB och att artskyddsförordningen efterlevs. Resultatet av denna bedömning vilar på befintlig kunskap från olika källor och den enskilde tjänstemannens artkunskaper.

Det står i texten att "Fridlysningsreglerna omfattar även fortplantningsområden och viloplats, även då ingen fridlyst art befinner sig där samt naturligtvis även förekomster vi inte har kännedom om." Detta ställer mycket höga krav på verksamhetsutövarens och tillsynsmyndighetens kompetens! Skogsbruket borde jämföras med övriga exploateringsföretag med krav på naturvärdesinventeringar och miljökonsekvensbeskrivningar vid slutavverkningar. Dokumentationens omfattning bör naturligtvis stå i relation till skogens värden. Tillsynsmyndigheten måste i större utsträckning utnyttja sin rätt att begära in de uppgifter och undersökningar som behövs för tillsynen. Det räcker med risken att skada skall uppstå för att föreläggande enligt dessa bestämmelser skall tillämpas (26 kap, 21.22 §§ MB). Vi måste komma ihåg att det finns stora kunskapsluckor när det gäller artförekomster och kompetens att identifiera viktiga livsmiljöer, såväl på verksamhetsutövar- som på myndighetsnivå. I figuren som visar handlägningsprocessen finns det mer att önska i ruta 2, större dokumentationskrav bör ställas på verksamhetsutövaren redan initialt.

Det vore bra om de presenterade artexemplen utgjordes av mindre kända arter eller artgrupper. Välj fallstudier som gäller någon skogslevande fladdermus-, groddjurs- och svampart! De hypotetiska bedömningarna skulle då bli mer intressanta men framför allt skulle strålkastarljuset riktas på artgrupper som i stor utsträckning försummas i skogsbrukssammanhang.

Utan ett ökat fokus på dokumentation och kunskap om de fridlysta arter som berörs vid skogsbruksåtgärder kommer dessa riktlinjer att bli verkningslösa för artskyddet!

Sjöbo 11 februari 2016

Karin Gerell Lundberg, ordförande

Tomelillavägen 456-72, 275 92 Sjöbo